

[Sønderup.]

Tal i Relation til hinanden, kommer man til det Resultat, at det skulde give Dækning for Kommunernes Vedkommende.

Maa jeg endvidere pege paa, at det er mit Indtryk — hvis det ikke er rigtigt, kan den højtærede Finansminister korrigere mig —, at de Penge, som Vejfonden forskudsvis har faaet af Staten, er ved i det væsentlige at være tilbagebetalt, og hvis det er Tilfældet, saa bliver der netop en Lettelse inden for det Omraade, som det her drejer sig om. Det vil altsaa medvirke til, at man inden for denne Fond vil faa det langt lettere end forhen. I denne Forbindelse kan jeg heller ikke undlade at pege paa, at Trafikministeren netop oplyste ved det Samraad, vi havde, at der for Finansaaret 1940—41 var disponibel ca. 11 Mill. Kr. til Vejfonden.

Maa jeg i Forbindelse med Spørgsmaalet om Fremgangsmaaden ved Dækningen af de Beløb, som vi her har anvist, udtale, at saafremt man vil tillade Indførsel af Benzin i et rimeligt Omfang, eller, sagt paa en anden Maade, saafremt man overhovedet vil give Tilladelse til Indførsel af Benzin, har man gennem den Indførsel, man tillader, i sin egen Haand at kunne bringe Afgiften op paa det Beløb, vi har Brug for. Hvis man af valutamæssige Hensyn begrænser Tilførslerne, saa vil Beløbet blive aftagende, hvilken Skattesats vi saa end vælger at betjene os af.

Vi har tidligere stillet Forslag om at overføre Benzin-Femøren til Kommunerne og har ogsaa tidligere udtalt vor Villighed til at medvirke til Dækning af de Beløb, som af den Grund forsvandt fra Statskassen. Men det er altid blevet afvist, vi har aldrig faaet noget for vor Villighed i saa Henseende. Der er for mig ikke fjerneste Tvivl om, at vi, saafremt man vilde gaa ind i en Realitetsdrøftelse vedrørende denne Sag, kunde komme overens om, hvordan man skulde skaffe denne Dækning til Veje. Det kunde man gøre enten ved at spare paa forskellige Omraader eller ogsaa ved at fordele Beløbet paa den almindelige Beskatning. I denne Sammenhæng kan man ikke undlade at henvise til de Skattelovforslag, som blev fremsat forleden Dag. Jeg har ganske vist ikke haft megen Tid til at beskæftige mig med dem endnu, men det er mit Indtryk, at de er indrettet saa bekvemt, at Satterne kan forhøjes og nedsættes i Henhold til Bestemmelser paa Finansloven, efter som man har Brug for Penge. Saa skulde det ikke være saa forfærdelig vanske-

ligt at finde ud af, hvordan man skal skaffe Dækning.

Vi har ved denne Lejlighed ønsket at understrege, at det, vi er imod, er en Særbeskatning for et bestemt Erhverv af en saadan Karakter som den, Motorerhvervet er kommet ud for i Øjeblikket, navnlig i Betragtning af, at dette Erhvervs Forhold er saa fortvivlede.

Jeg kunde for Resten, hvis jeg vilde være ondsksfuld over for den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, spørge ham, om man fra den Side da altid, hver Gang man har stillet saadanne Forslag, lige prompte havde Dækning for de stillede Krav. Man kan undersøge de gamle Annaler, og jeg tror, den Antydning, jeg her har fremsat, vil blive bekræftet.

I Forbindelse med den specielle Skat, man her vil lægge paa Motorerhvervet, vil jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at straks da Krigssituationen satte ind, foreholdt Regeringen os, at vi skulde undgaa Prisforhøjelser. Men man kan dog ikke faa anden Opfattelse, end at det, man her sætter i Værk med den ekstraordinære Motorbeskatning, nødvendigvis maa bundfælde sig i et stigende Omkostningsniveau, fortrinsvis for de tyndtbefolkede Egne, de Egne, som i Forvejen har Besværligheder paa Grund af de store Afstande.

Baggrunden for den store Uvilje mod Afgiftsforhøjelse er ikke mindst de Rationeringsbestemmelser, som er sideløbende med denne. Efter min Mening tager man alt for lidt Hensyn til Landdistrikterne, hvor man er afskaaret fra at benytte andre Trafikmidler saaledes som her i København, hvor man, naar man ikke har Sporvognene, har S-Togene — i det hele taget er Samfærdselsforholdene her i Byen langt, langt bekvemmere end ude i Landdistrikterne.

Jeg kan ikke undlade at pege paa, at der synes at være en vis Forklaring paa, at der ved Tildelingen er taget saa uendelig lidt Hensyn til Landdistrikterne, den nemlig, at Benzinnævnet set fra et Provinssynspunkt har en ganske ejendommelig Sammensætning. Der findes ikke et eneste Medlem fra Provinsen i dette Nævn; der sidder, saa vidt jeg kan skønne, udelukkende Københavnerne, og uden dermed at ville antyde noget nedsættende finder jeg dog Anledning til at sige, at Resultatet af den Rationering, man har foreslaaet, ogsaa er blevet derefter.

Til Slut vil jeg gerne understrege, at vi maa fastholde, at der i vort Forslag om Overførelse af Benzin-Femøren til Kommu-